

ШТА ЗАИСТА ЗНАТЕ О ИСЛАМУ?

<Српски – Serbian – صربي>

Халид Јасин

Превод: Љубица Јовановић

Рецензија: Фејзо Радончић

ماذا تعرف عن الإسلام؟

خالد ياسين

ترجمة: ليويتسا يوفانوفيتس

مراجعة: فيزو رادونشيش

Шта заиста знате о Исламу?

Сва хвала и захвала припадају једином Богу. Нека су мир и благослов на посланика Мухаммеда, мир над њим. Драго ми је што ми се пружила прилика да вам поставим питање: "Шта знате о Исламу?" – А затим и да пружим одговор на ваше кључне недоумице.¹

Како и где тражити исправне информације?

Кад питам: "Шта знате о Исламу?" Мислим - шта заиста знате о Исламу, а не шта сте о њему чули од других, нити шта сте прочитали у новинама, нити шта сте видели на телевизији, нити шта вам је о Исламу говорио ваш професор у школи. Не мислим ни на оно што сте чули од комшија, другова и свештеника у вашој локалној цркви. Моје питање се тиче вашег истинског познавања Ислама, на основу аутентичних извора и историјских чињеница о систему живота који се зове Ислам. Ваше знање о Исламу не може бити изграђено на основу понашања неких муслимана. Јер, како многи хришћани не представљају живот и понашање Исуса Христа, тако ни многи муслимани нису веродостојан пример вере којој тврде да припадају. Сви "извори" информација

¹ Предавање је одржано 25. марта 2003. године у Великој сали Универзитета у Мелбурну, Аустралија.

које сам споменуо су непоуздани и неприхватљиви за објективно анализирање и разумевање било које вере. Зашто се, онда, људи усуђују да доносе суд о Исламу на основу непоузданих или веома скромних информација?

Најчудније у свему овоме је чињеница да се до потпуних информација о Исламу веома лако може доћи преко његова два извора. Један извор је у облику књиге, коју зовемо Кур'ан, а други извор је практичан, у облику дела и речи посланика Мухаммеда, нека су мир и благослов над њим. По истом принципу, једини начин да стекнемо објективна сазнања о хришћанству је проучавање живота и дела Исуса Христа и онога што пише у Јеванђељима.

Разумем да ће неки од вас цело ово предавање да прате са дозом критике и ранијих предрасуда. Што се мене тиче, то је у реду. Међутим, моје предавање није за такве људе. Они су добродошли да саслушају шта имам да кажем и пружиће им се прилика да искажу своје конструктивне критике. Моја порука се тиче оних људи који желе да ме саслушају отвореног ума и отвореног срца. Јер, само отворени ум и срце могу да прихвате нове информације. Пробајте да изврнете чашу надолу, и покушајте да је напуните водом. Не можете.

Пре излагања теме, молим вас да оставите по страни своје раније предрасуде које су вам наметнуле разне институције, окружење и ваш систем вредности. Оставите то по страни на кратко, и послушајте шта имам да вам кажем. Обећавам вам да нико неће да вас

узме за таоце, нити ће неко да покуша да вам "испира" мозак. Само ћу једноставним речима да вам понудим отворен прозор у Ислам.

Ислам је верски систем. Неки воле да га назову религијом. Међутим, ја ту реч избегавам. Реч религија у данашњем свету има погрешне конотације и ограничења. Радије користим речи вера, или систем живота. Као систем живота, Ислам опстоји на пет начела. Уопште није тешко запамтити их.

Прво начело Ислама: Заједнички Створитељ

Прво начело је признавање и сведочење да не постоји нико ко заслужује да буде обожаван, осим Створитеља. То што ми муслимани користимо Реч Аллах, не значи да имамо посебног Бога, који се не тиче хришћана, Јевреја, хиндуса или будиста. Постоји само један Створитељ, само један Извор стварања и постојања свега. То је Свемогући Бог. Ово сведочење се нимало не разликује од суштине мисије са којом су дошли Ибрахим (Абрахам), Давуд (Давид), Муса (Мојсије), Иса (Исус) и Мухаммед, нека је на све њих мир и спас. Ваш Бог и мој Бог је Један - Створитељ небеса и Земље. Арапску реч Аллах користимо зато што има одређени члан „ел“, који означава јединственост. Реч илах значи божанство које се обожава. Када одређени члан саставите са том речју, добијате реч Аллах, којом се означава само Један Једини Господар, Створитељ и Владар небеса и Земље и свега што је на њима. Он није ексклузивни Бог само

муслимана, Арапа, нити Мухаммеда, нека су мир и благослов над њим, већ Створитељ и Владар свих људи.

Заједнички Веровесници

Верујемо и сведочимо да је Мухаммед, нека су мир и благослов над њим, био последњи Божији посланик. Тиме потврђујемо да је пре њега било још посланика. Он није један и једини, већ последњи у низу, коначни. Неки веровесници су нам познати, а многи нису. Заједничко за све њих је да су они били посебни, изузетни људи. Нису били обични, попут нас. Ипак, били су људи. Нико од њих није поседовао божанске особине. Нико од њих није био Бог, Божији син, Божија кћер, нити Божији рођак. Сви су они били, једноставо, људска бића. Сви су јели, пили, спавали, живели и умрли.

Верујемо у заједничку мисију свих Божијих посланика кроз историју: од нашег заједничког праоца, Адама, мир над њим, до последњег веровесника, Мухаммеда, нека су мир и благослов над њим. Њихове посланичке мисије нису нешто до чега су они сами дошли, нити су то идеје које су им преко ноћи падале на памет. Нису тек тако добијали надахнуће и потребу да напишу књиге по којима ће људи да се владају. Све Своје веровеснике Бог је специјално одабрао и припремао за веровесничку мисију. Слао их је одређеним народима, са јасним упутствима и опоменама. Због сумњичавих људи у

њиховим народима, Бог је Своје веровеснике наоружао посебним доказима, кроз разна предсказања и наднаравна дела. Та наднаравна дела, која називамо чудесима, била су изазов свима који су одбијали да прихвате Упуту и доказ истинитости веровесничке мисије.

Заједничка порука

Верујемо да је Мухаммед Божији посланик, јер је његова мисија природан ток и финализација процеса веровесништва. Верујемо, такође, да је његов долазак предсказао месија Исус син Мерјемин (Маријин), мир над њим, чију поруку и мисију је потврдио и наставио Мухаммед, мир на њим.

Живот и дело посланика Мухаммеда су пример најсавршенијег човека којег историја памти. Не само да га историја памти, већ је његов живот у потпуности остао упамћен и забележен. За сада, желим да упамтите ову моју тврдњу, јер ћемо касније да јој се вратимо. Сигуран сам да неки од вас имају пун џеп изазова на тему живота Мухаммеда, нека су мир и благослов над њим. Имам и ја пун џеп изазова за вас.

Прво начело Ислама, сведочење да нико не заслужује да буде обожаван осим Једног и Јединог Бога, је идентичан првој заповести коју је доставио Мојсије мир над њим, која је, опет, идентична првој и највећој заповести са којом је дошао Исус, мир над њим:

Чуј, Израеле! Господ је Бог наш, Господ Једини! (Стари Завет, Изаија, 6:4)

Исус рече: „**Прва (заповест) гласи: 'Чуј, Израеле, Господин, Бог наш, јесте једини Господин.'**“ (Нови Завет, Марко, 12:29)

Дакле, један и једини Бог. Не каже: Број један, нити Први по реду, нити Један Који може да буде подељен на тројицу, нити Један Који може да буде умножен, већ Апсолутни, Један и Једини, поред Кога не постоји други.

Љуби Господина, Бога својега, свим срцем својим, свом душом својом, свом памети својом и свом снагом својом! Ово је прва заповест. (Нови Завет, Марко, 12:30)

Ово је срж поруке са којом је дошао Мојсије, мир над њим, коју је пренео и Исус, мир над њим, а која је потврђена и у Кур'ану. То је прво и најважније начело Ислама.

Исламски начин обожавања Бога

Друго начело Ислама је изграђивање свакодневне навике обожавања Бога. Та свакодневна навика обожавања није састављена од верских песама, није само пуко размишљање о Богу, није само читање верских књига, већ се ради о ритуалу састављеног од речи и покрета, прецизно описаних у Божијим заповестима свим Његовим Веровесницима.

Муслимани пет пута дневно обављају тачно прецизиране радње: од верског прања (абдеста) до обављања намаза (молитве), чији су саставни делови: стајање, прегибање и падање ничице. У намазу, разговарамо са Богом, онако како нам је прописано, молећи Га за милост, опрост, упуту, снагу, знање и искреност. Имајте на уму да се не ради о апстрактном стајању, прегибању и падању ничице. Ти потези нису насумични, нису препуштени нама да их обављамо како нам је воља, или како мислимо да је боље. Напротив, намаз је специфичан ритуал обожавања Бога, у коме је свака ситница јасно дефинисана.

Ви који имате високо образовање, у професији којом се бавите имате тачан ритуал и редослед обавеза које обављате. Имате тачан протокол: како, када и где урадити нешто. Са времена на време, подвргнете се одређеним курсевима ради унапређења професије. Како, онда, људи мисле да мора да постоје посебни протоколи за комуникацију са шефовима, председницима, наставницима, родитељима и децом, а да за разговор са Богом није потребан протокол, већ да можете да обавите молитву како вам је воља, да је довољно да само размишљате и да певате о Њему, или да развијате сопствене начине обожавања Бога. Испада да Божији Веровесници нису долазили ни са каквим посебним прописима обожавања Бога, или су, чак, узалуд долазили и мучили се да нам покажу како треба да се Бог обожава.

Такво размишљање у потпуности одбацујемо. Јер, анализирајући све старе списе о Божијим

Веровесницима, сазнајемо да је сваки од њих имао јасна упутства о обављању молитве: начин, време, форму и речи које се том приликом користе.

Такође, Божији Веровесници никада нису користили своје речи приликом позивања у веру. Увек су користили речи које су им од Бога објављене. Такав је био Теврат (Тора), објављен Мојсију, мир над њим, такви су били Ибрахимови сухуфи (Аврамови листови), такви су били и Инцил (Нови Завет), објављен Исау (Исусу), и Кур'ан, објављен Мухаммеду, нека су мир и благослов над свима њима.

Обавезно удељивање, а не милостиња

Нама муслиманима је, такође, наређено, да од свога богатства², које је прегодило (у сефу банке или на другоме месту), издвојимо 2.5% од тог иметка и да га уделимо у разне сврхе од опште користи, категоријама корисника који су дефинисани у Кур'ану. То није велики проценат. Ради се о малом, симболичном износу. Тај износ, ипак, даје нам прилику да учествујемо у добру и да се подсетимо благодати којима смо почашћени и да се сетимо сиромаша, који имају своје право у нашем иметку. То извајање иметка зовемо Зекат. Иако се једноставно преводи као милостиња, зекат није добровољно давање. Зекат је муслиманима строга обавеза.

² У Исламу, богатство има дефиницију. То је све што претекне након подмиривања свих потреба.

Месец самоконтроле и дисциплине

Четврта обавеза и једно од начела Ислама, јесте пост у току месеца Рамазана. Рамазан је девети месец лунарне године. Данас у свету постоје два календара: грегоријански и лунарни. Грегоријански календар се рачуна према кретању Земље у односу на Сунце, док се лунарни календар рачуна према кретању Месеца у односу на Земљу. Годишњи лунарни календар је десет дана краћи од грегоријанског. Одабир лунарног календара у Исламу није ствар слободне воље, већ Божије наредбе. Муслимани су дужни да девети лунарни Месец проведу у посту. Пост у Исламу се дефинише као одрицање од хране, пића, сполних односа и других телесних ужитака, од зоре до заласка Сунца. То није претерано дуг временски период, али је довољно дуг да се човек научи дисциплини и самоконтроли и да развије саосећање са другим људима широм света, који "посте" силом прилика, јер немају шта да једу и пију.

Рамазан, девети Месец исламског календара, такође се везује са временом почетка објављивања Кур'ана посланику Мухаммеду, нека су мир и благослов над њим, пре више од 1400 година. У задњој трећини овог благословљеног месеца, анђео Гаврило, мир над њим, је доставио посланику Мухаммеду прве речи Објаве: **Учи, у име Господара твога, Који ствара.** (Кур'ан, поглавље Ел-Алек, одломак 1)

У току месеца Рамазана, муслимани уче Кур'ан знатно више него у другим месецима. Уче га напамет, размишљају о њему и слушају његово учење док стоје на ноћним намазима.

Пост са собом доноси велики број телесних и психичких користи. То вам могу потврдити сви значајнији стручњаци из ових области. Међутим, ми не постимо ради тих користи, већ зато што нам је то Бог наредио. Пост је начин изградње самодисциплине, којег су практиковали сви Божији Веровесници.

Универзално јединство

Пето начело Ислама је ходочашће светих места у Мекки. Мекка је град на Арапском полуострву. То је град који је од памтивека познат по својој светости. У Староме Завету се спомиње по имену Паран, а у Новом Завету по имену Бекка.

Посланик Ибрахим (Аврам), мир над њим, је по Божијој наредби одвео супругу и сина у ту пустињску долину, и ту их оставио. Након одређеног времена, Ибрахим им се вратио, опет по Божијој наредби, и са својим сином је изградио Кабу, прву грађевину на Земљи намењену обожавању Бога. Реч Каба у преводу значи коцка. То је била једноставна грађевина, са ивицама дужине око 20 стопа. То није кућа у којој живи Бог, нити је света сама по себи. Тада је направљена је од камења и блата. Њена изграђа је била наредба од Бога, да се у њој чини богуслужење

и да се око ње чини таваф (кружење), ради сећања на Бога. Каба није објекат обожавања! Муслимани не обожавају Кабу, нити се њој клањају. Она представља оријентир и центар окупљања свих муслимана света.

Неколико хиљада година након Ибрахима, нека су мир и благослов над њим, муслимани и даље држе живом његову традицију. Бар једном у животу, уколико су у могућности, дужни су да обаве хаџ, да посете света места у Мекки и да доживе универзално јединство муслимана из свих крајева света.

Овако, укратко, изгледају пет начела Ислама. Њихова основна сврха је креирање дисциплине муслимана, њихове идеологије и односа према Богу. То је дисциплина која обликује духовну структуру људскога бића.

Систем веровања муслимана

Наш систем уверења подразумева веровање у мелеке, у хришћанском свету познате као анђеле. Верујемо да је анђеоло Цибрил, мир над њим (код хришћана познат као Арханђеоло Гаврило), доносио Божију Објаву свим Веровесницима.

Верујемо у све Божије Књиге. Свевишњи Бог је створио људе и није их препустио самима себи. Није их оставио без упуте и Свога надахнућа, исто као што нико од вас не би направио и продавао неки технички производ без упутства за употребу. Уз упутство за употребу, које шаљете заједно са

производом, обезбеђujete и техничку подршку, коју чине стручна лица. Нико неће да купи аутомобил, компјутер или мобилни телефон, без упутства за употребу, гаранције и доступног сервисног центра. Бог, Који је створио све што постоји, није оставио своје најсавршеније створење (човека), без људи кроз које се Он обраћао свима, заједно са Објавом као видом упутства за исправно вођење живота и испуњења мисије на овоме свету.

Божији Веровесници су били, преведено на наш језик, техничка служба. Они су били задужени да осталим људима објасне Божије наредбе и правила, затим да их подуче исправном разумевању Божијих Књига.

Верујемо у посебне људе, које је Бог одабрао и послао као Своје веровеснике.

Верујемо, такође, у Судњи дан. Живот на овоме свету је веома кратак. Без обзира да ли неко живео 60, 70 или стотину година, на крају ће, неизбежно да умре. Ако међу вама постоји неко ко не прихвата ову реалност, не мора да слуша остатак овог предавања, нити заслужује да буде у нашем друштву. Такви, изгледа, сматрају да су неки виши облик живота него што смо ми.

Пошто смо свесни да смо створени, јер нисмо настали тек тако, да на овоме свету остајемо кратко, да на њему боравимо са сврхом и да ћемо сви, без изузетка, да умремо, онда морамо да будемо свесни да постоји нека врста свођења рачуна након овог живота.

Како је могуће да сматрате да неће бити свођења рачуна након овог живота, ако верујете да и у мање битним стварима на овоме свет постоји контрола и преиспитивање!? На послу имате шефа, или супервизора, коме полажете рачуне за свој рад. Имате децу, која су директно одговорна вама. Професори имају ученике, који редовно полажу испите пред њима. У свакој области живота постоји одговорност и њено преиспитивање. Како, онда, можете да сматрате да смо створени, са свим благодатима која добијамо бесплатно од Бога и са слободом избора, а да нећемо бити одговорни за њих!? Наравно да постоји преиспитивање наших поступака у животу на овоме свету.

Према свим светим списима, Створитељ ће да нас проживи на Дан суђења. Проживеће нас, иако ћемо бити прашина и кости. Ви који се сматрате интелектуалцима, а сумњате у Дан проживљења, осврните се око себе. Погледајте феномене оживљења природе након њеног мртвила, нарочито у пустињама. У једном годишњем добу, све врви од живота. Трава, дрвеће и цвеће бујају. Неколико месеци касније, видите исту ту природу потпуно мртву. Нема траве, нити воћа, нити цвећа. Убрзо наилази кишна сезона, па природа оживи са свим њеним чарима.

Зар Онај Који је створио небеса и Земљу, Онај Који свакодневно оживљава мртву природу, Онај Који нас је створио из ничега, није у стању да оживи и нас, након што будемо мртви одређени временски период!? Наш одговор је: дефинитивно, да!

Верујемо да Бог, и то искључиво Он, има право на одлуку да чини што год пожели, и да је људима дао ограничену слободу воље. Имамо избор да прихватимо или да одбијемо Упуту. Имамо, чак, избор да себи одузмемо живот. То није наше право, али јесте ствар избора. Имамо слободу избора: да за живот зарађујемо часно и поштено, или нечасно и неморално. Имамо право да бирамо између доброг и лошег. Имамо право да бирамо хоћемо ли да будемо угледни, поштени и часни људи, или ћемо да будемо криминалци. Међутим, упамтите: сво наше право избора и личне слободе налазе се унутар строгих граница, јер су дефинитивно ограничени. Слобода воље нам је ограничена, као што нам је ограничено све на овом свету. Јер, још није рођен човек са било чиме што је неограничено.

Човек, према нашем уверењу, на Земљи живи само да би полагао тест. Овај живот је само прилика свакоме човеку и жени да покажу и изразе своју спознају, признање и покоравање. Неко време након живота на овоме свету, бићемо проживљени, судиће нам се и добићемо нови живот. Тај нови живот, у новом свету, ћемо живети у складу са заслугама које смо стекли на овоме свету. Ову реченицу ћу вам превести на овосветску терминологију.

Када се криминалцу утврди кривица, на основу непобитних доказа, сви се слажемо да му је место у затвору. Када се болеснику успостави дијагноза која захтева болничко лечење, смештамо га у болницу. То нам је потпуно јасно. Јасно нам је и да школу

похађамо како бисмо стекли знање и како бисмо дипломирали. Радимо, да бисмо били плаћени. Сви улажемо максималан труд да бисмо остварили срећу. Јер, кад се подвуче црта, заједничко свим људима је њихова потрага за срећом. Међутим, упамтите да нас Створитељ подсећа да на овоме свету нећемо постићи потпуну срећу. Никада. Исто тако, масовни убица никада неће бити кажњен на Земљи онако како заслужује. Постоји потпуна казна за њега. Зове се Цехеннем (Пакао). Постоји и потпуна награда за богобојазне који чине добра дела. Зове се Џеннет (Рајски вртови).

Ово не верујемо на основу своје жеље, већ на основу онога са чиме су дошли сви Божији Веровесници. Наше убеђење у постојање коначне награде и казне на Будућем свету проистиче из нашег веровања у Бога.

Заслужена и незаслужена лоша слика о муслиманима

Знам да неки од вас ову моју причу прате са одређеним предрасудама о Исламу. Једна од њих гласи: "Муслимани су терористи, фанатици, екстремисти, убице, отимачи таоца..." Тако вам је речено о муслиманима, и ви друге слике о нама немате. Додуше, признаћу вам, понекада је то што се прича о неким муслиманима тачно. Чак и пре појаве медија и масовне медијске хајке на муслимане, било је муслимана који су чинили таква недела. То не

поричемо. Међутим, будимо праведни. Вратимо се кроз историју и објективно анализирајмо догађаје.

Зар нису, такође, Јевреји и хришћани чинили дела тероризма и насиља!? Зар их и данас не чине!? Наравно да су их чинили и да их чине. Криминалац је криминалац. Грешник је грешник. Међутим, никада у новинама нећете да прочитате наслове попут: „хришћански убица“, „хришћански терориста“, „хришћански екстремиста“. Теофил Магвеј није назван хришћанским терористом. Чарлс Менсон није назван хришћанским масовним убицом. ИРА није названа хришћанском терористичком организацијом. Ипак, они су починили неке од највећих злочина против људскости, и то све у име хришћанства. Међутим, никада их нико није назвао хришћанским терористима и фанатичима, иако су њихови злочини и мотиви недвосмислено доказани. Када се, са друге стране, муслиман само осумњичи за злочин, намерно кажем осумњичи, а не оптужи на основу доказа, он постаје **исламски** злочинац. Тако то раде медији, скоро сви и скоро синхронизовано, јер им је циљ деградирати углед и част Ислама и муслимана. То је неправедно.

Истина је да су неки муслимани одговорни за лоше вести о припадницима Ислама и стварање погрешне слике о њима. Неки муслимани су својим делима изазвали бројне заблуде о Исламу. Такав, објективан, приступ је једини праведан приступ. Ради праведног приступа, постављам вам питање: ко је започео трговину **осам милиона** црних робова, који

су третирани горе од пацова и паса, и то у периоду од преко 400 година? Нису муслимани! Али, нико те трговце није назвао "хришћанским" фанатичима, иако су то били Португалци, Шпанци, Американци, Британци и Французи, у попутно отвореној сарадњи са католичком црквом и под њеним благословом.

Подвале о "откривању" Нових земаља

Када су шпански освајачи ушли у Јужну Америку, направили су геноцид невиђених размера. Поклани су домородачко становништво, покрали су њихова богатства а природне ресурсе су затровали. У своје походе су ишли, ни мање ни више - већ уз благослов Цркве. Црква их и дан-данас слави, и нико се не усуђује да их назове хришћанским терористима.

Не открива се земља која је већ насељена. Не могу тек тако да уђу у вашу кућу, да поставе своју заставу и да кажу: "Открио сам нову територију. Сад је моја." Када су Европљани "открили" Аустралију, ту је већ живео један народ. Назвали су их Аборицини. Лепа реч, нема шта. Дали су име и домородачком становништву Америке. Нису их назвали Американцима, већ Индијанцима. Разлог лежи у чињеници да је Кристофер Колумбо, заправо, ишао у потрагу за Индијом, па се игром случаја искрцао на обали Америке. Ипак, видите и сами какви шовинисти људи могу да буду. Знао је да то није Индија, па је и поред тога народ који је тамо затекао назвао Индијанцима.

Шовинизам траје и данас. Дошљаци, окупатори, себе називају Американцима, а домороце Индијанцима. У Аустралији домороце, народ који је истински власник Аустралије, називају Аборицинима, а себе називају Аустралијанцима. Ви, Европљани, нисте били позвани у Аустралију од стране Аборицина. Нико вас није то тражио, али сте им ту земљу **отели**, тако што сте их клали, убијали и прогањали. То је тероризам у најчистијем значењу његове дефиниције. Али, те освајаче нико није назвао хришћанским терористима.

Данас Аустралија блиста. Имамо напредну и савремену државу, широм света познатим градовима, попут Сиднеја и Мелбурна. Имамо и геноцидну владу, која се труди да потре сећања на то како је ова држава настала.

Са једне стране, групе људи који чезну за слободом и чине све да је стекну: у Афганистану, Кашмиру, Чеченији, Палестини, Индонезији и Сомалији - називате терористима и екстремистима, а са друге стране оправдавате све геноциде које су ваше државе починиле у освојеним земљама. То није праведно. Злочин је злочин, без обзира да ли га је починила група назадних или група напредних људи. Државни злочин је исто толико лош као и злочин појединаца. Ипак, државни злочини се заташкавају, јер владе имају моћ да сакрију све трагове. Међутим, владе се доследно баве злочинима појединаца и јавно их обзнањују.

Муслимани као глобалан фактор

Да подвучем: назвати генерално Ислам и муслимане као терористичку и фанатичку групацију, у најмању руку, није фер. Ислам је систем живота. То је систем који је прихваћен у свим деловима света. У случају да нисте знали, један од пет људи на свету је муслиман, особа која прихвата основна начела Ислама и практикује његових пет начела. Ти муслимани не живе само у Арабији, не јашу коње, и сабљама не прете људима да прихвате Ислам или смрт. Нису сви Арапи муслимани, нити су сви муслимани Арапи. Заправо, само 19% од укупног броја муслимана су Арапи. Муслимана има на свакоме континенту на свету, у преко 53 државе. У 23 државе, муслимани чине већину. Највећа муслиманска популација на свету нису Арапи, већ, Индонежани.

Истински почетак ренесансе

Ислам има своју историју. Пре 1435 година, почело је објављивање Кур'ана Мухаммеду, нека су мир и благослов над њим. Посланик је рођен 570. године по Исусу, мир над њим. Преселио је 623. године. Само тридесет година после његове смрти, ти неписмени Арапи из пустиње, из најзабаченијег дела планете Земље, развили су нову, велику цивилизацију, искључиво на основу учења из Кур'ана и праксе која је пренешена од веровесника Мухаммеда, нека су мир и благослов над њим. Тада,

само тридесет година од завршетка објаве Кур'ана, са светског трона су смењене три највеће цивилизације тог времена: Рим, Персија и Абесинија. Наредних хиљаду година, муслиманска цивилизација је доминирала Земљом. И то како! Науком, уметношћу, културом, политиком и институцијама, чије благодати и данас осећамо. Одакле је потекла ренесанса, препород западног друштва? Од културе, уметности, прогреса и научне инспирације које је муслиманска цивилизација црпила из Кур'ана.

Какве су амбиције муслимана?

Ми, муслимани, чврсто верујемо да је Кур'ан Божија Књига и да он треба да буде устав целоме свету. Никога не можемо да натерамо да то прихвати, али то је наше веровање. Верујемо да је живот Мухаммеда, нека су мир и благослов над њим, најверодостојнији и до детаља забележен животопис, и да је он најбољи узор свим људима. Изазивамо вас све да нађете или саставите биографију сличну његовој: тако детаљно забележену и тако савршену и свеобухватну. Изаберите кога год хоћете: ваше очеве, дедове, омиљене спортисте, научнике, професоре, идоле, духовне учитеље, кога год желите.

Споменућу вам име једног од петорице најпознатијих и најпризнатијих биографа данашњице: Мишел Џ. Харт. Запамтите то име. Сакупио је биографије стотину најутицајнијих људи свих времена и детаљно их проучио. Пре анализирања,

поставио је научне критеријуме на основу којих је одређивао утицај сваке од историјских личности. Пошто је он хришћанин, признао је да би најрадије на прво место листе ставио Исуса Христа. Међутим, своју студију је базирао на научним основама, па је морао да призна неке чињенице у вези са Исусом Христом: није био отац, није био муж, није био државник и није био владар. Није водио никакву владу, нити је оставио сет закона. "Због свега тога" - каже Харт - "нисам могао Исуса да ставим на прво место." Био је крајње објективан и прецизан у своме истраживању. На крају, је додао: "Једина особа која је испунила свих шест критеријума најутицајније историјске личности свих времена био је Мухаммед б. Абдуллах, пророк Ислама."

Харту нико није стајао над главом са пиштољем или сабљом и претио му: "Изабери Мухаммеда или ћеш да умреш!" Напротив. Свом пројекту је пришао као интелектуалац, професионалац, научник, хришћанин и објективан човек. Истраживање му је објављено у Њујорк Тајмсу, а можете да га нађете у библиотекама широм света. Позивам и вас да урадите исто што и Харт. Поставите научне критеријуме попут његових, или смислите неке своје, па анализирајте биографије свих историјских личности. Узгред, да знате, научни рад Мишела Х. Харта је признат и није оспорен од стране ниједног интелектуалца на свету.

Нама муслиманима није било потребно Хартово истраживање. Довољно нам је оно што Кур'ан Часни каже:

Ви (људи) у Божијем Посланику имате савршен узор за онога који се нада Божијој милости и награди на Ономе свету, и који често Бога спомиње. (Кур'ан, поглавље Ел-Ахзаб, одломак 21)

Наша жеља је да се Кур'ан, последња Божија објава, не проучава само у верским ритуалима, већ да буде путоказ и извор закона свим људима, на свакоме месту, у свакоме времену и у свим областима живота.

Наша жеља је, такође, да се комплетан животни систем који је пренет од Мухаммеда, нека су мир и благослов над њим, имплементира у свакодневном животу свих људи, у свакој могућој ситуацији и да се понуди као једина савршена алтернатива, која нуди савршен склоп друштвеног уређења.

Коначно, наша жеља је да Ислам понудимо свету као једини свеобухватан систем уређења друштва и исповедања вере, једино одрживо средство уједињења свих људи, да га представимо као платформу за решавање свих нагомиланих проблема човечанства. Јер, Ислам је систем мира, коме само треба непристрасно да се приђе, да се проучи и да се имплементира.

Наше право да понудимо алтернативу

Наравно, немамо право своја убеђења никоме да наметнемо. У веру није дозвољено силом да се нагони. Бог је вама и нама дао слободу избора: да размислимо, одаберемо, да се приклонимо и прихватимо. Међутим, наше право је да чврсто верујемо да је Ислам једино реално решење за све људе и да га понудимо свету. То нико не може да нам ускрати. Такође, имамо право да верујемо да Мухаммед, нека је мир и благослов над њим, није послат као веровесник само Арапима. Послат је свим људима, сходно Божијим речима у Кур'ану:

Тебе смо (Мухаммеде) само као милост свим световима послали. (Кур'ан, поглавље Ел-Енбија, одломак 107)

Ниједан веровесник пре њега није послат свим људима. Сви Веровесници су послати само својим народима. Имамо право да вас позовемо да објективно и непристрасно проучите и са свих страна анализирате и размотрите животопис Мухаммеда, нека је мир и благослов над њим, уколико то желите. Имамо право да понудимо алтернативу овој цивилизацији, пуној неморала, декаденце, безбожништва, материјализма и богохулства, који се светом шире попут највеће куге, од стране "најнапреднијих" друштава на Земљи. Дакле, наше право је да понудимо свету Ислам као алтернативу.

Ево, управо то и радимо. Не кажемо вам: "Морате да постанете муслимани." Не кажемо:

"Прихватите Ислам, одмах!" Само вам кажемо: "Ако никада нисте проучавали Ислам нити сте размишљали о њему, требали бисте." Не морате донети одлуку да Ислам прихватите као свој систем живота. Али, због чињенице да на свету живи милијарду и по људи који су Ислам прихватили као систем, требали бисте знати нешто о том животном систему који се налази око вас, да бисте били информисани, праведни и објективни. Проучите Ислам из његових веродостојних извора, тако да ћете дати искрен одговор кад год вас неко пита о Исламу, Кур'ану и Мухаммеду, нека је мир и благослов над њим - подједнако искрен одговор као о вашим родитељима, онако како бисте желели да се о вашим родитељима говори. Јер, ваши родитељи су ваша светиња, као што су моји родитељи светиња мени. Ваша вера је ваша светиња, као што је моја вера мени света. Као што бисте желели да се о вама и вашој вери говори исправно и праведно, тако бисте требали о вери других људи да говорите исправно и праведно.

Позив на расправу

Обратићу се, укратко, овима што су дошли са цеповима пуним критика, заблуда и увреда на рачун Ислама. Нећу да се са сваким од вас расправљам о вашим заблудама и увредама. Међутим, ако сте довољно образовани и организовани, запишите све своје замерке на рачун Ислам, Кур'ана и Мухаммеда, нека је мир и благослов над њим, и предајте ми их. Ако треба, остаћу у овом граду још три дана.

Организоваћемо посебан, јавни сусрет уживо на телевизији, радију или у некој дворани. Поведите са собом своје професоре, менторе и духовнике. Расправљаћемо о вашим замеркама и ни о чему другом. Нећемо да разговарамо о вашој религији, нити о мојој религији. Надам се да је то фер са моје стране.

Муслимани више воле Исуса него хришћани

Расправљаћемо само о вашим заблудама и замеркама о Исламу и Мухаммеду, нека је мир и благослов над њим. Јер, ја немам никакве заблуде у вези са Исусом, његовом мисијом, нити у вези са тим ко је он био. Ја волим Исуса Христа, и изазивам све хришћане да докажу да је њихова љубав према њему већа од моје и да је њихова приврженост његовој мисији већа од моје привржености. Али, нећу да допустим да се потеже питање богохулства. Нећу да разговарам о томе да ли је Исус био Бог. Исус никада није рекао: "Ја сам Бог!" Нити је рекао: "Обожавајте ме." Зато, никада нећу да кажем да је он Бог, нити да га треба обожавати. У случају да то нисте знали, Исус од својих следбеника није тражио да се зову хришћани. Он јесте био Христ, месија. Месија значи да је био одабран од Бога. У томе нема ништа спорно, јер он јесте био од Бога одабран. Говорио је:

Ја не могу ништа да чиним сам од себе. Судим, како чујем. Мој је суд праведан; јер не

тражим воље своје, него вољу Онога, Који ме је послао. (Еванђеље по Јовану, 5:30)

"Оче наш" - библијски доказ Исусове људске природе

У најпознатијој молитви међу хришћанима, такозваној „Оче наш“, Исус каже:

Оче наш (тј. Боже наш),

Који си на небесима,

да се свети име Твоје; - није рекао "име **моје**", нити "име **наше**";

да дође Царство Твоје, - није рекао "Царство **моје**", нити "Царство **наше**";

да буде воља Твоја, - није рекао "воља **моја**", нити "воља **наша**";

и на Земљи као на небу.

Хлеб наш насушни дај нам данас; - Исус је молио Бога да њега, његову мајку и следбенике опскрби храном. Ако им је Бог дао храну, дао им је и воду. Јер, храна и вода иду заједно. Ако су Исус Христ и његова мајка јели хлеб и пили воду, њихова тела су од тога искористила све хранљиве састојке, а остало су избацили вани. Зар можете "Бога" да замислите како обавља нужду!? Не измишљај ништа. Немојте да се љутите на мене. Само цитирам Исусову молитву.

и опрости нам дугове наше,
 као што и ми опраштамо дужницима својим;
 и не уведи нас у искушење,
 већ избави нас од злога.

Јер је твоје царство, и сила, и слава - не каже "моје царство, и сила, и слава", нити "наше царство, и сила, и слава";

у векове векова. Амин! (Нови Завет, Матеј, 6:9; Лука, 11:2)

Ја сам био хришћанин. Добро знам ову молитву, јер сам је некада учио. У њој нема ништа што противречи Исусовој посланичкој мисији.

Сви Веровесници су били муслимани

Верујемо и гајимо љубав према Нои (Нуху), Авраму (Ибрахиму), Мојсију (Мусау), Захарији (Зекеријау), Давиду (Давуду), Соломону (Сулeјману), Јовану (Јахји), Исусу (Исау) и Мухаммеду, нека је на све њих Божији мир и благослов. Сви они су били Божије слуге, људи који су се повиновали Божијим заповестима. То је прецизно значење речи муслиман - онај који се покорава Богу. По тој дефиницији, сви наведени Божији Веровесници су били муслимани.

Исус није био хришћанин

Тек 325. године по Исусу Христу, пагански идолопоклоници и Римљани су дошли са идејом да је он био човек-Бог. Од њих потиче идеја о тројству и божанској природи Исуса Христа. Он нема ништа са тим измишљотинама, нити са тврдњом пагана да је он био Бог и Божији син. Истина је да је користио метафору "синови и кћери Божије". Под тиме није мислио да је Бог физички отац било кога од нас. Стари Завет је пун "Божијих синова." Бог је посланика Изаију назвао Својим сином. Аврама и Давида такође. Није их назвао синовима зато што им је Он физички отац, већ зато што су они Његови миљеници и одабраници. Ако уопште желите да користите ту терминологију, знајте да Исус није био једини и ексклузивни син Божији. Напротив, себе је назвао, цитирам: "Син човечји." Нови Завет га ословљава под именом Исус од Назарета, а његови следбеници су Назарићани. Ни њему ни њима није била позната реч хришћанин. Споменуте, 325. године, на Првом никејском сабору, измишљено је ново име за нову религију. Нова религија се звала хришћанство, а њени следбеници су названи хришћанима. Сви који се нису сложили са том идејом извртања Исусове поруке, сврстани су у Назарићане и побијени су.

Почасно место у кући Ислама

Ми, муслимани, верујемо да је Исус, мир над њим, рођен без интервенције мушкарца. Јер, Бог

ствара оно што Он хоће, како Он хоће. Бог је створио Адама, мир над њим, и његову супругу Еву, без оца и мајке. Узвишени Аллах каже у Кур'ану:

Исусов случај је код Бога исти као и случај Адамов од земље га је створио, а затим је рекао: "Буди!" - И он би. (Кур'ан, поглавље Али Имран, одломак 59)

Ако сви прихватамо да је Адам створен без оца и мајке, зашто нам је, онда, тешко да прихватимо чињеницу да Исус, мир над њим, нема оца!?

Верујемо да је Исус, мир над њим, чинио разна чудеса. Оживео је мртваца, вратио је вид слепцу, излечио је губавца, велику скупину људи нахранио је са мало хране, а у глинену птицу је дунуо и она је оживела и полетела. Али, увек је говорио да све то чини искључиво уз Божију помоћ. Када га је неко назвао: **"Учитељу Добри!"** - Одговорио је: **"Зашто ме зовеш Добрим, када је само Један Дobar, Који је на небу!?"**

Верујемо да је Исус, мир над њим, био један од одабраних Божијих посланика и један од највећих људи икада. Међутим, то га не чини човеком-Богом, нити Богом-човеком. Исус, мир над њим, заузима високо и почасно место у Исламу.

Порука муслиманима и немуслиманима

Драги муслимани, имате обавезу да ова схватања пренесете својим комшијама хришћанима,

колегама и сарадницима. Истину о Исламу ћете боље да доставите својим понашањем него причом. Ислам није систем који се само препричава. Понашање у складу са Исламом је неодвојиви део карактера муслимана. Немуслимани ће да проучавају Ислам из његових светих књига, али и из вашег понашања.

Немуслимани, позивам вас да објективно и без предрасуда, отвореног срца и ума, анализираете и проверите доказе које сам вам до сада доставио. Када се осамите код куће, потражите на интернету научне чланке о Исламу, Кур'ану и Мухаммеду, нека је мир и благослов над њим. Наћи ћете на хиљаде референци, које су углавном писали немуслимани. Анализирајте податке до којих дођете и упоредите их са овим што сам до сада рекао. Кур'ан веома лако можете да пронађете и да прочитате. Узгред, ако ово нисте знали, Кур'ан је једина религијска књига на свету која је у потпуности очувана од дана њеног објављивања до данас. Ниједно слово, ниједна реченица, не недостаје. Учен је напамет од дана објављивања, све до данашњих дана. На свету има неколико милиона хафиза, људи који цео Кур'ан знају напамет. На сваком скупу где има муслимана, бар једна или две особе знају Кур'ан напамет. Када би се сви хришћани, хипотетички, договорили да се састану, да сакупе све Библије на свету и да их баце у океан - шта мислите: да ли би успели поново да напишу Библију? Не би. Јер, не постоји хришћанин који зна Библију напамет, нити су разне хришћанске религије икада постигле јединство у вези са библијским текстом. Али, када би се сви муслимани сакупили и све Кур'ане који постоје

на свету бацили у океан, у року од два дана бисмо поново имали Кур'ан на столу, јер ћете на било ком муслиманском скупу да нађете људе који знају напамет Кур'ан од првог поглавља Ел-Фатиха до последњег Ен-Нас. Не постоји ниједна књига на свету са којом је то могуће. То није посланика Мухаммедова чудо већ чудо самог Кур'ана.

Зато вас, још једном, позивам да размислите о свему што је до сада речено и да заузмете објективан став према Исламу. Нико вас не приморава да прихватите Ислам. Али, оно што себи дугујете је да бар проучите ову веру из њених аутентичних извора.

ПИТАЊА И ОДГОВОРИ

Мушкарац и жена нису исти, али јесу равноправни

Питање: Шта Кур'ан каже о положају жене, обзиром да је у муслиманским земљама заступљено лоше поступање према женама?

Одговор: Питање је на месту. Посетио сам 23 земље са већинском муслиманском популацијом. У некима од њих, лично сам видео како људи не цене жене. Њихови поступци се темље на **култури и обичајима** тог поднебља, а не на учењима Кур'ана. Цитираћу вам неке од многобројних кур'анских ајета који говоре о положају мушкараца и жена у Исламу:

О људи, бојте се Господара свога, који вас од једног човека ствара, а од њега је и жену његову створио, и од њих двоје многе мушкарце и жене расијао. И БОГА се бојте - са именом чијим једни друге молите - и родбинске везе не кидајте, јер БОГ, заиста, стално над вама бди. (Кур'ан, сура Ен-Ниса, одломак 1)

Под појмом родбинске везе мисли се на мајку. Дакле, овим одломком се строго забрањује кидање везе са мајком.

Друга ствар на коју упућује овај одломак јесте да су први човек и прва жена створени од истог извора. Пред Богом су равноправни, потпуно. Нису исти, али су **равноправни**. Мушко и женско није

исто, то је очигледно. У западњачкој култури нам се у задње време намеће схватање да су мушкарци и жене исти. Да би то доказали, неке особе се подврћу естетским операцијама. Ипак, сви знају да нису исти. Није им иста физиномија. Није им је иста психологија. Нису им исте ни друштвене улоге. Међутим, пред Богом су сви једнаки, равноправни.

Моја права, права мужа, не потичу од мене, као што ни права моје супруге не потичу од ње. Једини извор наших права и обавеза је Божији закон. Међутим, на крају одломка Узвишени Бог посебан акценат даје на поштовање права мајке. Права мајке се тичу наших сестара, супруга и кћери, јер све ће оне једнога дана бити мајке.

Узвишени Бог је у Кур'ану прецизирао сва права свих нас: од наследног права, преко права на опхођење једних према другима, до специфичних улога које свако од нас има у друштву.

По Исламу, мушкарац је скрбник породице. Не сме да нареди жени да зарађује новац за породицу. Не сме, чак, да јој нареди ни да опере тањире. Напротив, Бог је наредио мушкарцу да води бригу о жени. Жена има друге обавезе. Једна од највећих је рађање деце и вођење рачуна о њима. То је сасвим разумљива наредба, са обзиром да мушкарци не могу да рађају, чак и ако би хтели. Неки мушкарац може да проба да затрудни, али ће убрзо да умре.

Такође, мушкарац не поседује психолошки склоп који је способан да се суочи са изазовом

подизања деце. Бог је женама дао посебну психолошку снагу да могу да одгајају децу и да могу да воде рачуна о њима, па чак и о целој породици и другој деци. То је Божији дар. На женским рукама су порасле све цивилизације. У Исламу се право жена третира са посебним емоцијама и осећајем захвалности.

Уколико се неки муслимани лоше опходе према женама, без обзира да ли су то муслимани из Арабије, Индије, Африке или Америке, ти њихови поступци представљају мрљу на њиховој култури и обичајима, а не на исламском систему.

Пошто сам по струци социолог, навешћу вам неке статистичке податке који се тичу опхођења према женама. Ми са Запада свима говоримо како смо напредни, образовани, принциповани и цивилизовани. Са таквим ставом о себи, остатку света солимо памет о људским правима и неправдама које се тамо чине. Хајде да споменемо неке примере неправде код нас, пре него што почнемо да упиремо прстом у друге.

У Америци и Британији се годишње званично и легално изврши преко 357 хиљада абортуса. У већини случајева, абортуси се врше након личног избора мајке, када пар који живи у заједници одлучи да не жели то дете. Абортуси се, углавном, врше између 4. и 7. недеље трудноће. Ембриологија нам доказује да су та деца већ формирана људска бића. Међутим, парови који донесу одлуку да не желе да прихвате одговорност подизања тог малог људског бића, одлучују да га убију. Три од десет младих жена,

према статистикама, пре навршене 30. године, изврше најмање два абортуса. Зар то није неправда према тим малим људским бићима!? Зар то није злочин!? У шта се то претворила психологија жена на Западу?

Западне земље, које се представљају шампионима социјалне правде, слободе и права жена, промовисале су и легализовале рад 24 милиона проститутки. Можете ли да замислите ту бројку! Ово су подаци само из Америке и Британије. Ту није урачунато 83 милиона других, које голе играју по ноћним клубовима. Да ли вам то личи на друштво које чува образ и достојанство жене?

Сваких 39 секунди у Америци и Британији нека жена буде силована. Од десет случајева силовања, седам њих никада не добије судски епилог, а четири од десет случајева никада не буде пријављено полицији. Да ли ове бројке постоје у земљама чије жене желимо "да ослободимо" од опресије, у Арабији, Авганистану или Пакистану? Апсолутно не.

Питалац: Зашто не споменете пример Марока, где је проституција веома раширена појава?

Халид Јасин: Па и нисам споменуо Мароко. Јер, Мароко и није муслиманска земља. Говорио сам само о муслиманским земљама, које Западњаци желе "да ослободе", а то су: Афганистан, Саудијска Арабија, Пакистан, Индонезија и друге. Што се тиче Марока, та држава има дугу традицију проституције и диловања дроге. Али, подсетићу вас да је Мароко био

португалска и шпанска колонија и да су управо они донели ове проблеме у ту земљу.

Да ли је иједна Авганистанка замолила Америку да дође и да је ослободи? Наравно да није. Да ли су жене из Саудијске Арабије упутиле икакав јавни позив да их неко "спаси"?

Нападате ме због изолованих случајева, који заиста постоје. У то сам се и лично уверио. Међутим, грешка неких муслимана није грешка Ислама. Ислам је чист од тога. По исламском закону, казна за силовање је смрт. За проституцију удате жене, такође. Ја само говорим о исламском ставу према одређеним девијацијама у друштву, без обзира ко их чинио и у којој држави.

Статистички подаци које наводим су са Запада, зато што се управо те државе представљају као шампиони људских права и слобода, и зато што изигравају светског полицајца. Да се не представљају тако савршенима, не бих спомињао њихове податке. У већини случајева, индустрија неморала и разних болести је започета на Западу, а затим је проширена на остатак света.

Ако је на Западу све тако идеално, зашто је, према званичним подацима, убедљиво највећа стопа самоубистава управо у тим развијеним земљама? Зар тамо не живе људи који би требали да буду задовољни, срећни, стабилни и образовани? Очигледно је да нису срећни. Депресија, несрећа, незадовољство и самоубиства су присутније појаве на

Западу него било где у свету. Ако говоримо о злоупотреби и понижавању жена још од времена када су девојчице, то су појаве у којима су западне земље шампиони. Где ћете на свету, осим на Западу, наићи на билборд на коме је слика скоро наге жене која рекламира чоколадице за децу!?

"Чудотворци" на тесту

Питање: Говорили сте о чудесима које су пророци (Веровесници) чинили, лечећи људе од разних болести, као доказ да говоре истину. Исто данас чине бројни чудотворци, који помоћу Јеванђеља лече људе од неизлечивих болести. Зар то, такође, није доказ да су Јеванђеља истинска Божија Реч?

Одговор: Да, споменуо сам чудеса са којима су долазили Божији Веровесници. Њима су од Бога дате наднаравне способности, попут оживљавања мртвих, враћања вида слепцима и слично. Не знам да ли ико данас од еванђелиста и других "чудотвораца" може исто то. Ако постоји неко ко тврди да то може, зашто не оде у Африку и излечи оних 64 хиљаде деце која тренутно умиру од СИДЕ? Нека ставе своје "чудотворне" руке на њих и нека их излече.

Само узгред ћу да споменем још један "допринос" Запада свету. Вирус СИДЕ је развијен у Америци. Чак 63 хиљаде галона течности са тим вирусом је послато у Африку и убризгано је кроз вакцине против маларије.

Да закључим: Исусова, мир над њим, чудеса нису била његово дело, већ наднаравна дела које му је Бог подарио.

Црни камен је само камен и ништа више

Питање: Шта је "Хаџерул-есвед"? Зашто се муслимани њему клањају?

Одговор: Хаџерул-есвед је само камен, обичан камен. То је све. У њему нема никаквог чуда, никакве митологије, духовности и мистике. Наш став према Црном камену најбоље илуструју речи Омера, једног од најближих другова Мухаммеда, нека је мир и благослов над њим. Док је чинио таваф (кружио око Кабе), застао је поред Хаџерул-есведа и рекао: "Знам да си ти само обичан камен. Не можеш ни корист да донесеш, нити штету да нанесеш. Да нисам видео Веровесника како те је пољубио, ни ја те не бих пољубио." Дакле, љубљење Црног камена је само симболика и ништа више од тога. Нема никакве светости у њему. Чак ни у самој Каби нема никакве светости. Има људи који кажу "Света Каба". Не постоји "света" Каба, већ само Каба. Муслимани не придају духовне и мистичне моћи материјалним објектима.

Кур'ан је, без сумње, очуван

Питање: Како можете да будете сигурни да је Кур'ан непромењен?

Одговор: Наравно да могу. Кур'ан је објављен Мухаммеду, нека је мир и благослов над њим, током 23 године. За време његовог живота, најмање осам асхаба (неки наводе да их је било четрнаест), су под његовим константним надзором учили напамет све што је објављивано. Са времена на време, Веровесник је пред анђелом Гаврилом учио Кур'ан. Веровесник је, касније, ових осам асхаба проверавао. То значи да је пре његове смрти била скупина асхаба који су пред њим проучили цели Кур'ан без грешке. Након његове смрти, традиција учења Кур'ана напамет, под строгим надзором, одржала се до данашњих дана. Тај Кур'ан којег су асхаби знали напамет пре 1400 година је исти Кур'ан којег данас имамо, без најмање измене.

Жена је у Исламу вреднија од свакога блага

Питање: Да ли је хиџаб једна врста репресије и понижавања жена?

Одговор: Не. Хиџаб није репресија, хиџаб је покривање тела. Жена која покрива своју косу и тело не ради то због тога што јој је то наредио муж, отац, брат, имам или неко други. Она то чини, јер јој је Бог наредио. Муслиманској дами је Бог наредио да пред свима покрије своје украсе и оно што се истиче код њене фигуре, осим пред члановима уже породице. Ако не знате чиме се истиче женска фигура, и то ћу да вам кажем. То су њене груди, облик њеног тела (који се разликује од облика мушког тела) и њена коса.

Сећате ли се, хришћани, да ваше жене пре само 40 година никада нису улазиле у цркву док не би претходно ставиле мараму? Питајте ваше мајке и баке, оне ће да вам потврде. Пре само 60 година, хришћанка никада не би излазила вани откривена без дуге хаљине. Како се облаче часне сестре у црквама? Исто као муслиманке: покривају косу и облаче дугу и широку одећу, тако да се осим шака и лица ништа друго не види. Хиџаб, дакле, није никаква новина са којом је само Ислам дошао. Хиџаб је пракса везана за жене у јудаизму и хришћанству, такође.

То што су данас многе жене одлучиле да скрате сукње и да носе бикиније, не значи да је Бог погрешно и да су оне у праву.

Што се муслиманке тиче, њено облачење је врста униформе, начин распознавања. Она се облачи у складу са исламским прописима, да не би изазвала болесне погледе мушкараца. Јер, уколико се обуче како је прописано, нема шта да се види. Немојте себе да лажете. Само упоредите приказ такве муслиманке са женом која носи уске фармерице и мајицу на којима су јој исцртане све линије тела. Признајте какав неред узрокује такав приказ на улици.

Ово, наравно, не значи да су неморалне све оне које се не облаче исламски. Међутим, Ислам је жени прописао начин облачења због златног правила: боље је спречити него лечити.

Када вам пријатељ, добар друг, дође у кућу, нећете пред њим да изложите сав накит и новац који

чувате. Све што вам пуно вреди, почев од важних докумената, па све до накита и новца, чувате далеко од људских очију – у банци или у приватном сефу. То што вам је неко добар пријатељ, не значи да мора да има увид у све што имате. Ако сте тако љубоморни према материјалним стварима, зашто кривите муслимане који желе да њихове највеће вредности (мајка, жена, сестра и ћерка) не буду изложене јавности?

Превод Кур'ана није Кур'ан

Питање: Кажете да је Кур'ан потпуно очуван, од првог до последњег слова. Зашто, онда, на енглеском језику постоји оволики број верзија Кур'ана?

Одговор: Кур'ан на енглеском језику не постоји уопште. Не постоји Кур'ан ни на једном језику, осим на арапском, и то у његовом посебном облику и стилу. То је једини Кур'ан који постоји. Као такав, учен је напамет, проучаван и преношен је кроз генерације. Међутим, ради људи који не разумеју арапски језик, урађен је приближан **превод значења** Кур'ана на друге језике. Превод значења није Кур'ан.

Раздвајање није изолација

Питање: Зашто ви муслимани изолујете жене током ваших скупова?

Одговор: Нико их не изолује. Жене нису изоловане из нашег друштва. Ми смо само **раздвојени** на скуповима. Раздвајање мушкараца и жена није изоловање жена из друштва. У сваком ресторану имате одвојене тоалете за даме и мушкарце, зар не? Зар није тако? Зашто, једноставно, не направе тоалете, без одвојених просторија за мушкарце и жене?

Ради се о томе да ми, као морални, нормални, образовани и обзирни људи поштујемо приватност жене. Можда су у Амстердаму и другим европским градовима направили "отворене" тоалете, али у већини случајева на свету – мушки и женски тоалети су раздвојени. У људима постоји урођен осећај приватности жена и мушкараца. У Исламу се ово питање не третира као урођени осећај за приватност, већ се ради о Божијој наредби да се полови раздвоје на скуповима.

Не ради се о потпуном раздвајању, у смислу да никада не можете да видите муслиманку, нити да муслиманка не може да види било којег мушкарца. Али, ви покушавате да наметнете болесни тренд, по коме ја могу да дођем у кућу доброг пријатеља, да седнем на исти кауч са његовом женом, да ћаскам са њом, да се смејем и плешем, што он, такође, преко пута мене ради са мојом женом. Тај поремећај се завија у форму другарства: "Бобе, наврати кад год хоћеш." Тога нема код муслимана. Ја идем да попијем кафу са Бобом, или Абдуллахом. Абдуллахова жена долази на кафу код моје жене. Ја се не

"социјализујем" са његовом женом, нити се он "социјализује" са мојом женом. Ипак, можемо да организујемо заједнички, породични ручак. Али, генерално, тежимо раздвајању мушкараца и жена. Веровесник, нека је мир и благослов над њим, је наредио да се, чак, брату и сестри направе посебни лежајеви за спавање чим напуне седам година.

Све исламске прописе спроводимо у праксу само зато што нам је Узвишени Бог то наредио. Оно што нам је Он наредио, то је за нашу корист. Понекада је корист очигледна, а некада је не видимо. Међутим, пре или касније нам постаје јасна мудрост и интенција свих прописа.

Ако покушавате да нас збуните, сами себе збуњујете

Питање: Ако Бог постоји, зар Он не би морао Себе да упита шта је сврха Његовог постојања?

Одговор: Нећу да вам својим речима говорим о томе ко је Бог. Одговорићу Његовим речима. У преводу значења Кур'ана у 255. ајета поглавља Ел-Бекаре стоји:

БОГ је - нема божанства осим Њега - Живи и Вечни! Не обузима Га ни дремеж ни сан! Његово је оно што је на небесима и оно што је на Земљи! Ко се може пред Њим заузимати за некога без допуштења Његовог?! Он зна шта је било и пре њих и шта ће да буде после њих, а од онога што Он

зна - други знају само онолико колико Он жели. Моћ Његова обухвата и небеса и Земљу и Њему не дојади одржавање њихово; Он је Свевишњи, Величанствени!

Ми само потврђујемо оно што БОГ говори за Себе. Ако мислите да ћете да нас збуните питањима попут: "Ако је Бог створио све, ко је створио Бога?" Знајте да ћете да збуните сами себе.

Бог је Први, без почетка. Он је Последњи, без краја. Он ствара без потребе да размишља о стварању. Он све ствара из ничега. Све видљиво и невидљиво, на макро и микро плану, резултат је Његовог стварања. Оно што ми зовемо постојање, само је део Његовог стварања. БОГ је **Створитељ**, а све што је створено је део Његовог **стварања**. Ако разумете разлику између даваоца и примаоца, не бисте ми постављали ово питање. Створитељ није објекат правила по којима су настала створења.

Особи која је поставила ово питање саветујем да потражи ментора, особу која ће да је води кроз процес схваћања колико је људски мозак мален и ограничен. Бавите се тако крупним питањем, а не можете да ми одговорите на питање које је далеко ниже по значају од споменутог. На пример, ако вас замолим да сада, пред свима, број 2 помножите 20 пута са самим собом, збуните се. Зашто, онда, постављате питање о томе ко је створио Бога? То није питање ни за вас ни за мене, нити је ово питање икаква мистерија. Створитељ није попут створења.

Створења се владају по правилима, законима и процедурама који могу да се истражују и проучавају.

Ако сте одабрали да не верујете у Бога, да будете атеист, агностик или шта год, нећете никоме од нас штету да нанесете. Али, знајте, да иако не верујете у Бога, објекат сте закона које је Он створио, хтели ви то или не. Када се уморите, идете на спавање. Када ожедните, пијете воду. Када вам дани буду одбројани, умрећете – макар вам били јасни разлози свега тога или не. Дакле, повинујете се Божијим законима и без своје воље. За крај, саветујем вам да сами потражите одговоре на питања: Зашто живите и шта је сврха вашег живота?

Права немуслимана у исламској држави

Питање: У многим историјским изворима је забележено да су муслимани, приликом освајања хришћанских земаља, наметали покороном становништву избор: да прихвате шеријат (исламски верозакон) или да буду поклани. Читао сам у бројним случајевима одбијања хришћана да прихвате шеријат, па су због тога били убијани. Шта је ваш одговор на ове историјске податке?

Одговор: То је један од највећих митова којег су историчари могли да смисле. Јер, то што сте ми управо рекли апсолутно не одговара истини. Лепо је од вас што сте поставили то питање и што сте запамтили те податке, али није лепо што се нисте

потрудили да сазнате нешто више о историји из аутентичних извора.

Као прво, реч шеријат сте, очигледно, схватили погрешно. Шеријат је заједничко име за веома широк спектар исламских прописа. Један део шеријата се детаљно бави правима немуслимана у исламској држави. Такви немуслиmani се, по шеријату, зову ехлуз-зимм. У преводу, ехлуз-зимм значи: они који су под заштитом исламске државе и плаћају јој порез. Да све ово не бисте схватили брутално, навешћу вам пример који је ближи вашем разумевању. Живите у својој држави и њен сте становник. Уредно плаћате порез и сматрате да је то сасвим нормална обавеза. Порез плаћате зато што вам је држава обезбедила сигурност, услове за живот и друге погодности, као и за све њене остале грађане. Слично томе, исламска држава одређује посебан порез немуслиманима, јер они у исламској држави уживају сва права као и сви њени грађани, а уз то нису обавезни да иду у рат. Исламска држава је дужна да им пружи сву заштиту.

У току предавања сам се оградио, а то ћу да поновим: исламски закон је савршено праведан за човека. Ако се неки муслимани не понашају у складу са шеријатом, тиме обезвређују само себе, а нипошто шеријат. Ако се сећате, направио сам јасну дистинкцију између исламске цивилизације и њених темеља и дела неких муслимана. Ја ћу да вас замолим да, када одете кући, претражите све аутентичне информације о шеријату и анализирајте их. Када то урадите, позовите ме и поново поставите питање.

Али, морате да будете објективни и непристрасни. Ако неком приликом изговорим нешто лоше о вашој земљи, па ме исправите и наведете ми исправне аргументе, најмање што бих требао да урадим јесте да се извиним што сам погрешно, јер нисам добро простудирао вашу земљу.

Опасност произвољног тумачења Кур'ана

Питање: Споменули сте да жене у Исламу имају једнака права као и мушкарци. Међутим, то се не може разумети из једног кур'анског цитата, у коме стоји: "Уколико су вам жене непослушне, изударите их." Мислим да је то цитат из поглавља Ен-Ниса.

Одговор: Цитирали сте погрешно и ван контекста. Арапска реч која се у том ајету користи је „јадрибу“. Чак и да узмете да је једно од њених значења ударити, хајде да видимо како је то разумео посланик Мухаммед, нека је мир и благослов над њим. Њему је овај ајет објављен и он га је најбоље разумео. Да ли је било где забележено да је он икада рекао да жене треба ударати? Да ли је он икада ударио било коју од својих супруга? Да ли сте било где то прочитали?

Питалац: Нисам.

Халид Јасин: Довољно сте рекли. Ево, ова дворана је пуна удатих муслиманки. Да ли је сте на било којој видели модрице око очију? Нисте. Истина је да муж има право да прекори своју супругу, али то

је друга тема, предугачка да бисмо о њој сада причали. Али, пребијање жена, њихово злостављање и бацање у изолацију је насликана предрасуда, злонамерно и без икакве основе пласирана против Ислама. Овде има велики број муслиманки. Слободно их, једну по једну, питајте да ли их Ислам чини грађанима другог реда, да ли Кур'ан подстиче њихово злостављање и да ли их шеријат (исламски верозакон) угњетава. Нека вам искрено одговоре, па на основу њихових одговора креирајте слику о положају жене у Исламу. Ја вам сво време понављам и молим вас да не покушавате да разумете ствари док сте пуни предрасуда о њима. Немојте знање о Исламу да тражите на погрешном месту. Има људи који су муслимани читавог живота, али нису квалификовани да тумаче Кур'ан. Сакупите питања за која желите одговор, обратите се поверљивим стручњацима и тражите одговоре од њих. Ако то не урадите, све што прочитате у Кур'ану ћете да разумете на свој начин. Не можете тек тако да узмете књигу о фармацији, да је прочитате и сами себи да препишете лекове за болести, чак и ако је књига написана на вашем, матерњем језику. Иако разумете језик на коме је написана, треба вам стручњак који ће да вам је протумачи. Најпре идете код лекара. Он вам успоставља дијагнозу и на латинском језику вам напише које лекове требате да узимате. Након тога, идете у апотеку. Апотекар прочита рецепт на латинском и одмах зна шта вам треба. Кад вам даје лекове, објашњавам вам на који начин требате да их конзумирате. Ништа од тога вам није спорно. Шта,

онда, рећи за Књигу која је објављена пре више од 14 векова на арапском језику? Не можете, тек тако, да отворите приближан превод значења, да га прочитате и да креирате субјективно мишљење о прочитаном.

Никоме се не извињавамо због цихада

Питање: Шта нам можете рећи о цихаду, тј. светом рату у Исламу?

Одговор: У Исламу не постоји нешто што се зове свети рат. Цихад није свети рат. Реч цихад у преводу значи: труд и залагање, ради успоставе Божијих наредби, најпре код самог себе, а онда у заједници. Циљ цихада је успостава хармоније и мира. Ово најбоље илуструју Божије речи у Кур'ану:

А да Бог не сузбија неке људе другима, до темеља би били порушени манастири, и цркве, и синагоге, а и џамије у којима се много спомиње Божије име. (Кур'ан, поглавље Ел-Хаџ, одломак 40)

Овим се жели рећи да уколико не постоји неко ко подстиче на добро и одвраћа од зла, на Земљи би се појавио општи неред и хаос. У контексту рата, цихад значи супростављање народа који жели мир и хармонију против свих који желе неред, хаос, злочине и убијања. Свака држава на свету има легитимно право да брани своје интересе. Исто тако, Бог је наредио Својим робовима да бране Његову веру. И никоме нећемо да се извињавамо због тога.

Цихад у Исламу нема никакве везе са вашим поимањем узимања таоца, "светог рата", терористичких напада, Бин Ладена и других асоцијација које вам на ум падају. Кур'ан не третира такве појаве.

Цихад јесте нешто свето. Јер, да није тако, не би се многи људи посветили успостави правде, сматрајући то својом часном дужношћу. Исто је и са војницима у било којој држави, који се добровољно јављају за прве борбене редове, иако су велике шансе да ће да буду убијени, рањени или заробљени. Исто је и са полицајцима, који ризикују животе свакога дана. Сви они сматрају да обављају часну и свету дужност: успоставу реда. Тако и ми муслимани по потреби стављамо у прве борбене линије, када је то неопходно, да бисмо се супроставили тиранији и неправди.

Растављач истине од неистине

Питање: О пророцима (Веровесницима) говорите само са исламског аспекта. Зар ти пророци које сте спомињали нису јеврејски и хришћански?

Одговор: Да, и јеврејима су долазили Веровесници. Међутим, они су након одређеног времена сами уносили измене у оно што је тим Веровесницима објављено. У неким случајевима су, чак, убијали веровеснике. Мухаммед, нека је мир и благослов над њим, је дошао после свих тих веровесника, као њихов сведок и печат, да би

исправио све што је искривљено у претходним објавама.

Питалац: Зашто, онда, у Кур'ану стоји: "Бог је коначни судија?" Зар то не значи да све ствари треба оставити како јесу, па ће Бог да нам пресуди?

Халид Јасин: Да, Богу јесте коначни Судија. Али, у контексту овог што сте цитирали, мисли се на последњу Божију објаву, Часни Кур'ан. Он је дошао да растави истину од неистине, да потврди оно што је у претходним објавама остало очувано и да негира све што су људске интерпретације у њима. Када ви и ја имамо некакав проблем, обратићемо се Божијој Књизи, да у њој пронађемо решење за наш сукоб. Није нам остављено да само кажемо: "Оставите ствари какве јесу. Бог ће да нам пресуди." Не. Божија Реч ће да нам пресуди, сада.

Колико наследника има Исус

Питање: Исус је наговестио да ће после њега да дође Свети Дух и да ће људима да покаже сву истину. Након њега, Свети Дух нам се обраћао кроз многе људе. Откуд вам идеја да је Исус најавио долазак Мухаммеда?

Одговор: Кренимо од почетка контекста у коме је то речено. Нећу да цитирам дословице, већ по смислу онога како је речено. У 14. поглављу Јеванђеља по Јовану, стоји да су апостоли упитали Исуса: "Учитељу, шта ће бити са нама када нас

оставиш?" Он им је рекао: "Не бојте се. Кад ја одем, Бог ће вам послати Утешитеља (Заузимача). Ако ја не одем, он неће да дође. Спознаћете га по следећим знаковима..." Затим је навео четири знака:

1) "Ви сада нисте спремни, али када Утешитељ дође, увешће вас у сву истину." Тј. све ће да вам детаљно објасни. Дакле, све што Исус није објаснио, његов наследник хоће.

2) "Он неће да говори од себе, него само оно што му Бог нареди." Дакле, неће да говори по својој жељи, него само оно што му буде објављено од Бога.

3) "Од Бога ће да му буде објављено све детаљно." Дакле, примиће Књигу која регулише све сфере живота.

4) "Остаће са вама довека." Тј. оно што му буде објављено, остаће заувек очувано.

Наведите ми особу која се појавила након Исуса Христа и која је испунила све ове услове? Који је човек дошао са књигом која регулише сваки аспект људскога живота, књигом која успоставља правила и законе? Друго, Исус каже да ће тај Утешитељ да говори само оно што му се од Бога објави. Ово што пише у Кур'ану нису Мухаммедове речи. Он није аутор Кур'ана, нити је то икада тврдио. На крају, Кур'ан је објава која је напамет научена још за време живота Мухаммеда, нека је мир и благослов над њим, записана и учена напамет до данашњих дана, без најмање могуће измене. Дакле, остаће са вама довека.

На другом месту, Исус каже: "Када дође он, Дух истине, потврдиће ме." У Кур'ану постоји поглавље по имену Мерјем. Ко је Мерјем? Исусова мајка Марија. Зашто у Кур'ану не постоји поглавље које се зове Амина, по Мухаммедовој, нека је мир и благослов над њим, мајци? Ако постоји поглавље које носи име Исусове мајке, требало би да постоји поглавље које носи име Мухаммедове мајке. Тако бисмо ми размишљали. Али, не постоји такво поглавље. Међутим, у поглављу Мерјем (Марија) је објашњено све у вези са Исусом, његовом породицом, мајком и мисијом коју је обављао, заједно са чудесима која је чинио. Дакле, то поглавље је објављено да би потврдило и признало Исуса, баш онако како је он наговестио.

Мухаммед, нека је мир и благослов над њим, је дошао као последњи Божији посланик, са поруком свим људима у свакоме времену. Ова чињеница елиминише потребу за појављивањем веровесника након њега и додантом објавом од Бога. Кур'ан је објављен да остане са нама заувек.

Садржај

	Наслов	Стр.
1	Како и где тражити исправне информације?	1
2	Прво начело Ислама: Заједнички Створитељ	3
3	Заједнички Веровесници	4
4	Заједничка порука	5
5	Исламски начин обожавања Бога	6
6	Обавезно удељивање, а не милостиња	8
7	Универзално јединство	10
8	Систем веровања муслимана	11
9	Заслужена и незаслужена лоша слика о муслиманима	15
10	Подвале о "откривању" нових земаља	17
11	Муслимани као глобалан фактор	19
12	Какве су амбиције муслимана?	20
13	Позив на расправу	24
14	Муслимани више воле Исуса него хришћани	25
15	Сви Веровесници су били муслимани	27
16	Питања и одговори	32

